ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΑΓΙΑ
ΕΥΔΟΚΙΑ

Ἡ ἁγιογραφία στό ἐξώφυλλο εἶναι ἀγνώστου ἁγιογράφου.

Ποίημα Ἀρχιμ. Νικοδήμου Γ. Ἀεράκη, Ἱεροκήρυκος
Σχεδιασμός-στοιχειοθεσία: Εὐδοκία Τοπούρη

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ψαλμός ΡΜΒ΄(142)

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρός σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου.
Τό πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τήν ψυχήν μου, καί ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τούς ἐχθρούς μου. Καί ἀπολεῖς πάντας τούς θλίβοντας τήν ψυχήν μου, ὅτι ἐγώ δοῦλός σου εἰμί.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, α᾽. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, β᾽. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ, γ᾽. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἁμαρτίας ἀποπτύσασαν ῥύπον, καί τῆς ἀσκήσεως ποθήσασαν βίον, τήν Εὐδοκίαν ἄσμασι τιμῶμεν πιστοί· αὕτη γάρ ἐν θείῳ ἔρωτι, τήν πορνείαν κατέλιπε, χάριτι ζηλώσασα τήν ζωήν τῶν παρθένων, καί ἠξιώθη μάρτυρος τιμῆς ὅθεν ἀξίως ἀεί μακαρίζεται.

Δόξα. Τό αὐτό. Και νῦν.

Τῇ Θεοτόκῳ ταπεινῶς ἐκβοῶμεν, οἱ ἀπειλούμενοι ἐχθρού ταῖς ἐνέδραις· τῇ μητρικῇ σου σκέπασον ἀγάπη ἡμᾶς· δίωξον Θεοχαρίτωτε, ἀντιδίκου τάς φάλαγγας, παῦσον τάς ὁρμάς παθῶν, καί δαιμόνων μανίαν· Σύ γάρ ὑπάρχεις Δέσποινα Ἁγνή, Μήτηρ καί σκέπη, καί θεία ἀντίληψις.

Ψαλμός Ν’ (50)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.
Ἐπί πλεῖον πλῦνόν με ἀπό τῆς ἀνομίας μου, καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω, καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διά παντός.
Σοί μόνῳ ἥμαρτον, καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἄν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καί νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με, ὑσσώπῳ καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου, καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μή ἀπορρίψῃς με ἀπό τοῦ προσώπου σου, καί τό πνεῦμά σου τό ἅγιον μή ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καί πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδούς σου, καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσι.
Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τά χείλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών, καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἰερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριόν σου μόσχους, καί ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὠδή α΄. Ὁ Εἱρμὸς *Ὑγρὰν διοδεύσας*

Ἐνοίκησον Πνεῦμα πανσθενουργόν, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, καί καταύγασόν με λαμπρῶς, ἵνα ἐξυμνήσω Εὐδοκίας, μεταστροφήν θαυμαστήν καί μαρτύριον.

Ὑπήκουσας μῆτερ τοῦ μοναχοῦ, καλοῦντος ἐν βίῳ, μετανοίας καί ἀρετῆς, καί ἔῤῥηξας κρίκους τῆς πορνείας, ἀκολουθήσασα Λόγῳ εἰς ἔρημον.

Δόξα...

Διάσωσον πάσας παρθενικάς, καρδίας ἐκ πάθους, τῆς πορνείας τῆς βδελυρᾶς, καί πόθον ζωῆς ὑπερκοσμίου, ᾗ Εὐδοκία νεότητι δώρησαι.

Καὶ νῦν...

Ὁδήγησον Μῆτερ ἐμήν ζωήν, εἰς ὁδόν ἁγνείας, μετανοίας καί ἀρετῆς, πρός δόξαν Τριάδος τῆς ἁγίας, καί σωτηρίαν ψυχῆς μου Θεόνυμφε.

Ὠδή γ΄. Ὁ Εἱρμός *Οὐρανίας ἀψῖδος.*

Καταγώγιον Μῆτερ, ἀνομιῶν γέγονας, ἀλλ᾽ ὁ Σταυρωθείς ὑπέρ πάντων, σέ ἀνεκάλεσε, καί μετανοίας ζωήν, καί μαρτυρίου τήν δόξαν, θαυμαστῶς ὡς εὔσπλαγχνος, σοί ἐδωρήσατο.

Ἰσχυρῶς πολεμοῦμαι, ἐκ τῶν παθῶν ἔνδοξε· σάς ἐπικαλοῦμαι πρεσβείας, πρός τόν Θεάνθρωπον, ἵνα ἐκ πλάνου βελῶν, ᾗ Εὐδοκία φυλάξῃ, ἀβλαβῆ καί ἄτρωτον, ἐμέ τόν δείλαιον.

Δόξα...

Ἀριστεύσασα Μῆτερ, ὡς μοναχή ἔλαβες, τῆς ὁμολογίας τήν χάριν, καί δόξαν μάρτυρος, καί βασιλείας χαράν, καί τοῦ Θεοῦ κοινωνίαν, καί ζωήν τήν ἄφθιτον, καί ἀτελεύτητον.

Καὶ νῦν...

Νεανίδων προστάτις, Λόγον Θεοῦ τέξασα, πρέσβευε ἀπαύστως ὡς Μήτηρ, ὑπέρ τοῦ γένους σου, ὅπως ῥυσθῶμεν Ἀγνή, ἐκ τῶν τοῦ κόσμου σκανδάλων, ἀνυμνοῦντες Δέσποινα, τά μεγαλεῖα σου.

Στερέωσον, μετανοούντων τά πλήθη, ᾗ Εὐδοκία, ὅτι πέλεις ἁμαρτωλῶν, διδάσκαλος ἔνθεος, ὡς πάνσεμνος μάρτυς τοῦ Θεανθρώπου.

Στερέωσον, τούς ὀρθοδόξως τιμῶντας σε Θεοτόκε, ἐν τῇ πίστει τοῦ σοῦ Υἱοῦ καί βίου παλαίσμασιν, ὡς ἔχουσα μητρικήν παῤῥησίαν.

Κάθισμα Ἦχος β΄.
Τὰ ἄνω ζητῶν.

Παθῶν τάς ὁρμάς, νικήσασα ἐν δάκρυσι, Χριστόν ἀληθῶς ἐπόθησας καί ἔφυγες, τοῦ Σατᾶν τά ἔνεδρα, ὦ Εὐδοκία θεοδόξαστε, καί ζῶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, πρεσβεύεις τῷ Λόγῳ, ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

Ὠδὴ δ΄. *Εἰσακήκοα Κύριε.*

Οὐρανούς μοι διάνοιξον, Εὐδοκία μῆτερ θείαις πρεσβείαις σου, καταῤῥάκτας δέ δακρύων δός, ἵνα ἀποπλύνω μου τά πταίσματα.

Σωτηρίαν μοι δώρησαι, Εὐδοκία θεία ταῖς ἱκεσίαις σου, πρός τόν εὔσπλαγχνον Θεάνθρωπον, οὖσα μετανοίας τό ὑπόδειγμα.

Δόξα...

Ἰσχυρῶς ἀγαπήσασα, Εὐδοκία Λόγον ἐνανθρωπήσαντα, ἀπηρνήθης ματαιότητα, καί σαρκός τά πάθη, καί διάβολον.

Καὶ νῦν...

Ὁλοκλήρως με πλήρωσον, Θεοτόκε χάριτος ὡς γεννήσασα, τήν πηγήν τήν ἀναβλύζουσαν, ὕδωρ ζῶν σωτήριον, καί ζείδωρον.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός *Φώτισον ἡμᾶς.*

Μάλαξον ψυχάς, σαῖς πρεσβείας πρός τόν Κύριον, τάς σκληρυνθείσας τῇ φθορᾷ δεινῶν παθῶν, ὦ Εὐδοκία, καρδίαν σήν ἡ μαλάξασα.

Ἄληκτον ζωήν, τούς τιμῶντας σου τήν ἄθλησιν, καταξίωσον πόθῳ ἐπιζητεῖν, ὦ Εὐδοκία, Κυρίῳ ἀεί πρεσβεύουσα.

Δόξα...

Ρῦσαι ἐκ παθῶν, εὐπροσδέκτοις σου δεήσεσι, τούς πολεμοῦντας διάβολον ἀεί, ὦ Εὐδοκία, ἡ τοῦτον δεινῶς αἰσχύνασα.

Καὶ νῦν...

Τείχισον ἡμᾶς, ταῖς λυταῖς σου πρός τόν Κύριον, ἐκ πειρασμῶν καί θλίψεων καί δεινῶν, Παρθενομῆτορ, ἡμῶν σκέπη τε καί στήριγμα.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός *Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.*

Ὑπήκουσας τοῦ Χριστοῦ καλοῦντός σε, Εὐδοκία καί ἠρνήθης τοῦ κόσμου, τάς ἡδονάς, καί τόν ἄνομον πλοῦτον, καί πορευθεῖσα πρός τόπους ἀσκήσεως, ἐκάθηρας ἐν στεναγμοῖς, μετανοίας σπιλάδας τοῦ σώματος.

Ραπίσματα τοῖς σοῖς ἄθλοις ἔδωκας, Εὐδοκία τῷ ἐχθρῷ διαβόλῳ, ὅτι Χριστοῦ, ἐρασθεῖσα ἐμφρόνως, τῶν ἐπικήρων ἠρνήθης ἀπόλαυσιν, νηστείᾳ τε καί προσευχῇ, τό σαρκίον μαράνασα ἔνδοξε.

Δόξα...

Ἀεί θερμῶς ὑπέρ πάντων πάντιμε, προσευχάς σου πρός Θεάνθρωπον πέμπε, τῶν ἐκ ψυχῆς, τήν ἁγνείαν ποθούντων, καί καθαρότητος βίον καί ἄθλησιν, τῆς νήψεως τε τόν καρπόν, τῶν δακρύων πηγάς καί τήν θέωσιν.

Καὶ νῦν...

Το κλεΐσμα ἀνεδείχθης Δέσποινα, γηγενῶν εὐλαβουμένων σόν Τόκον· ὅτι ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη ὁ Λόγος, καί τῆς φθορᾶς τούς βροτούς ἠλευθέρωσε, δοξάζει δέ θεοπρεπῶς, ὡς Μητέρα σέ Κόρη Πανάμωμε.

Στερέωσον, μετανοούντων τά πλήθη, ὦ Εὐδοκία, ὅτι πέλεις ἁμαρτωλῶν, διδάσκαλος ἔνθεος, ὡς πάνσεμνος μάρτυς τοῦ Θεανθρώπου.

Στερέωσον, τούς ὀρθοδόξως τιμῶντας σε Θεοτόκε, ἐν τῇ πίστει τοῦ σοῦ Υἱοῦ και βίου παλαίσμασιν, ὡς ἔχουσα μητρικήν παῤῥησίαν.

Αἴτησις καί Κοντάκιον.

Ἦχος β΄. *Προστασίαν τῶν χριστιανῶν.*

Εὐδοκία μετανοούντων τό πρότυπον, δακρυῤῥοούντων δέ εὐκλεές σεμνολόγημα, ἀνεδείχθης παναληθῶς τῇ χάριτι Θεοῦ· διό ἔλαβες, παρά Χριστοῦ, τοῦ μαρτυρίου τήν τιμήν, καί ζωήν τήν αἰώνιον· πρέσβευε οὖν Κυρίῳ, ὑπέρ τῶν σέ εὐφημούντων, εἰλικρινῶς μετανοεῖν καί λαβεῖν πταισμάτων ἄφεσιν.

Προκείμενον

Ὑπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον καί προσέσχε μοι.

Στίχος.*Ἔστησεν ἐπί πέτραν τούς πόδας μου, καί κατηύθυνε τά διαβήματά μου.*

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατά Ματθαῖον. (ι΄, 16-22)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· 16 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς, ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. 17 Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια, καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς· 18 Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. 19 ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, τί λαλήσητε. 20 Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. 21 Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς· 22 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Δόξα...

Ταῖς τῆς Σῆς Ὁσίας πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.*

Ἦχος πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν καταλιποῦσα γενναίως, Εὐδοκία ἔστερξας, τοῦ Χριστοῦ τόν ἔρωτα καί τήν ἄσκησιν· ἐν χαρᾷ ἔλαβες, τόν Σταυρόν Κυρίου, τῆς ἀθλήσεως τόν κάματον, ἐρήμου ἄφιλον, εὐαγγελικῶς ἀγαπήσασα· και τήξασα καρδίαν σου, πᾶσαν ἁμαρτίαν ἀπέσβεσας· ὅθεν ὁ Νυμφίος, δεξάμενος δακρύων σου πηγάς καί μαρτυρίου τά αἵματα, σέ λαμπρῶς κατέστεψεν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός *Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.*

Ἰάτρευσον ψυχῆς μου, Εὐδοκία τά ἕλκη, ἐξ ἐμπαθῶν ἡδονῶν, καί σκότος τοῦ νοός μου, καί σώματος τάς νόσους, ἵνα ᾄδω ἐν Πνεύματι· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Μαρτύριον πρός δόξαν, Χριστοῦ ὦ Εὐδοκία, καί στηριγμόν τῶν πιστῶν, ὑπήνεγκας ἐν ζήλῳ δυνάμει Παρακλήτου, καί χαρᾷ ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Δόξα...

Ὡράισον καρδίας, ὁσία Εὐδοκία, τῶν λατρευόντων Θεῷ, ψυχῇ καί διανοίᾳ καί πράξεσιν ἐνθέοις καί βοώντων ἐν ᾄσμασιν· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Καὶ νῦν...

Ναέ τοῦ Θεανθρώπου, ἀνυμνοῦμεν σε πάντες, σύν τῷ Υἱῷ σου Ἁγνή, Ὅν ἔτεκες ἀφράστως, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, καί Αὐτῷ ἀεί ψάλλομεν· Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός *Τόν Βασιλέα.*

Ἱερωτάτως, ἐν βιοτῇ μοναζόντων, Εὐδοκία λαμπρῶς διαπρέπεις, τόν Χριστόν ὑμνοῦσα, εἰς πάντας τους αἰῶνας.

Κατατρυφήσαντες, ἀρετῶν Εὐδοκίας, μετανοίας ἐν δάκρυσι πόθῳ, τόν Χριστόν ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τους αἰῶνας.

Δόξα...

Οὐρανοδρόμων, τήν βιοτήν Εὐδοκία, μιμηθεῖσα Ἀγγέλοις συμψάλλει, τόν Χριστόν ὑμνοῦσα, εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Καὶ νῦν...

Διασκεδάζει, τούς λογισμούς τῶν ἐν ζάλαις, ἡ Παρθένος λιταῖς πρός τόν Κτίστην, καί ὡς Θεοτόκος, ὑμνεῖται εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός *Κυρίως Θεοτόκον.*

Ἡλίου Θεανθρώπου, φωτί αὐγασθεῖσα, ἡ Εὐδοκία ἐν μέσῳ, Παρθένων οἰκεῖ, καί τῇ ἀσκήσει λυτροῦται, ἐκ παραπτώσεων.

Μετέλαβες Ὁσία, καρπῶν μετανοίας, καί τῆς τιμῆς μαρτυρίου, καί θείας χαρᾶς, ἀπαρνηθεῖσα τοῦ κόσμου, τήν ματαιότητα.

Δόξα...

Ὁρῶμεν Εὐδοκίαν, ἐν παστάδι θείᾳ, εὐφραινομένην ἐν δόξῃ, Κυρίου λαμπρᾷ, καί μακαρίζομεν ταύτης, καλήν μετάνοιαν.

Καὶ νῦν...

Ὑμνοῦμεν σε Παρθένε, ὡς Θεοῦ Μητέρα καί Ἐκκλησίας ἁπάσης, φρουρόν ἀσφαλῆ, παρθενευόντων δέ τεῖχος, καί μέγα πρότυπον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Μεγαλυνάρια

Δεῦτε εὐφημήσωμεν εὐλαβῶς, καρπόν μετανοίας, Εὐδοκίαν τήν τοῦ Χριστοῦ, μάρτυρα Ἁγίαν, πολῖτιν παραδείσου, τῶν δέ μετανοούντων, μέγα ὑπόδειγμα.

Χάριτι τοῦ Πνεύματος τά τερπνά, ἠρνήθης τοῦ κόσμου, Εὐδοκία καί ἐν χαρᾷ, βιαστῶν πορείαν, ἠσπάσθης μετά ζήλου, μαρτύρων τε τό κλέος, ἐν πόθῳ ζέοντι.

Ἔρωτι τρωθεῖσα τοῦ Ἰησοῦ, ἀσκήσεως βίῳ, εὐφροσύνως ἀκολουθεῖς· ἐν δάκρυσι νίπτεις, ψυχήν ὦ Εὐδοκία· διό κατηξιώθης, θαυμάτων χάριτος.

Φρούρησον ἁγνείαν νέων βλαστῶν, Χριστοῦ Ἐκκλησίας, Εὐδοκία πρεσβείαις σαῖς, πρός τόν Ζωοδότην, Νυμφίον τῶν παρθένων, ἵνα χάριτι Τούτου, ἁγνῶς βιώσωσιν.

Παῦσον τά φρυάγματα τοῦ Σατᾶν, πράϋνον τά πάθη, Εὐδοκία ταῖς σαῖς λιταῖς, πρός τόν Θεόν Λόγον, γαλήνευσον καρδίας, ἵνα ἐν κατανύξει, Τριάδα μέλπωμεν.

Σῶσον σαῖς πρεσβείαις ἐκ τῶν παθῶν, λαόν Ἐκκλησίας, Εὐδοκία και ἐξ ἐχθρῶν, δεινῶς πολεμούντων, ἀγνότητος τό ἄνθος, καί ἤθη Ὀρθδόξων, καί βίον ἄμεμπτον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος γ΄. *Θείας πίστεως.*

Δεῦτε στέψωμεν τήν Εὐδοκίαν, πρώην ἄσωτον, νῦν δέ ἁγίαν, τῆς μετανοίας καρπόν θεοδώρητον. Τῶν βιαστῶν γάρ ὑπόδειγμα γέγονε, καί τῶν μαρτύρων σεπτόν ἐγκαλλώπισμα. Μῆτερ ἔνδοξε, Χριστόν τόν Θεόν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Ἐκτενής καί Ἀπόλυσις. Μεθ' ἣν ψάλλομεν:
Ἦχος β΄. *Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.*

Δεῦτε Εὐδοκίαν ἀδελφοί, τῶν Χριστομαρτύρων τό κλέος, καί βιαστῶν τόν πυρσόν, ᾄσμασι τιμήσωμεν, καί εὐφημήσωμεν· τόν Χριστόν γάρ ἠγάπησε, καί βίον δακρυών, ἄσκησιν μετάνοιαν, ψυχῆς ταπείνωσιν· ὅθεν οὐρανίοις ἐν δώμοις, χαίρουσα ὑμνεῖ τήν Τριάδα, τοῦ Χριστοῦ ἡ μάρτυς ἡ περίδοξος.

Ἦχος πλ. δ΄.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ ΤΩ
ΘΕΩ
ΔΟΞΑ